

Imagini surprinse la Festivalul internațional de folclor „Sus pe muntele din Jina”

Foto: Andrei BUTA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,
nr. 428
Marți
30 iulie,
1991
4 pagini,
8 lei

Festivalul internațional de folclor „Cîntecele munților”

ZIUA A DOUA DE
CONCURS: REPUBLICA
MOLDOVA, TURCIA
ITALIA

Ecoul celei de a XV-a ediții și cea de a doua cu participare internațională a Festivalului folcloric internațional „Cîntecele munților” reverberază încă în sufletele celor care iubesc frumosul artistic și va dăinui ca o emblemă a bucuriei.

După prima zi de concurs la care ne-am referit pe larg în ziarul nostru de sîmbătă, și binecuvîntată de soare și de ambianța fascinantă a Muzeului Civilizației Populare din Dumbrava Sibiului, ploile din zilele de vineri și sîmbătă au obligat festivalul să intre în Casa de Cultură a Sindicatelor, ceea ce l-a văduvit și de farmec și, mai ales, de public. Pentru că sala celei de a doua zile de concurs a fost jenant de pustie.

Ziua a doua de concurs a fost deschisă de ansamblul folcloric din orașul Hîncești (Republica Moldova), localitate de unde anul trecut în cadrul Zilei Internaționale a Muzicii am avut bucuria să

aplaudăm, în curtea interioară a Muzeului de Istorie, o formație corală de mare valoare și rafinament dirijată de Mihai Creangă.

Fondat în anul 1959, ansamblul folcloric basarabean ne-a prezentat în nota obișnuită de înalt profesionalism suite de dansuri populare (rotunda, cărușerul, brîul) culese din partea de nord și centrală a Moldovei. Impus prin viziunea interpretativă și nota de autenticitate, ansamblul s-a bucurat în timp de aprecieri elogioase la diferite competiții de gen cu caracter internațional sau unional: Italia, Grecia, Finlanda, Bulgaria, republicile baltice, zona Rusiei etc.

A urmat ansamblul folcloric „Poienița” din comuna Mîtreni, județul Călărași, care a prezentat într-o manieră curată o horă specifică satului și în care se regăsesc dansurile: paidușa, geamparalele, buștișanca, țigăneasca, ofițereasca, bătrîneasca, floricea, brîul. Se impune aici o observație: numărul foar-

(continuare în pag. a II-a)

Ion Onuc NEMEȘ

Opoziție și calitate

Să-i spui cuiva „nu”, este și simplu și ușor. Să pui altceva în locul celui „nu” este mai greu, sau foarte greu, dacă nu imposibil, în cazul în care acel „nu” reprezintă doar o frondă, un mod de a nu fi pur și simplu de acord cu gândul, ideea sau propunerea celui cu care stai de vorbă, cu care te confrunți.

Cam așa s-au petrecut lucrurile și cu legea privatizării care a stîrnit atîtea patimi, atîtea controverse, atîtea minii, o parte a opoziției refuzînd pur și simplu să participe la discutarea și aprobarea acesteia în parlament. Ceea ce ni se pare mai mult decît ciudat. Pentru că, despre această lege, despre absolut necesara participare

EDITORIALUL ZILEI

la economia de piață se vorbește de mult. Și-n acest caz, se pune fireasca întrebare: oare, opoziția, specialiștii cu care ea se laudă nu ar fi trebuit să colaboreze la elaborarea unui proiect de lege a privatizării care să satisfacă toate cerințele, dar mai ales binele poporului în numele căruia toată lumea vorbește, promite, se laudă și amenință, evitîndu-se astfel ridicolul „nu” destul de găunos, poziția deloc constructivă a reprezentanților în parlament a unor partide politice mai mult sau mai puțin naționale?

Desigur, proiectul prezentat de executiv, privind privatizarea, nu este perfect. Dar el era, este și va fi perfectibil acolo, în parlament și în nici un caz la felurite conferințe de presă.

Desigur, nimeni nu poate pronostica clipa în care economia noastră supercentralizată va face primii ei pași, fără să fie sprijinită, pe drumul economiei de piață.

Iar în acest sens, nimeni nu-și poate aroga dreptul de a pretinde că știe exact etapele drumului nostru către economia de piață, numărul perechilor de furci caudine pe sub care trebuie să trecem. Încă nimeni nu s-a întors, printre noi, din iad. Așa că... o lege este, cu atît mai mult perfectibilă...

TRIBUNA

O imensă orchestră fără dirijor

Aceasta a fost expresia pe care a găsit-o inventivul nostru premier într-ale limbii, care nu numai antamează și implementează, ci și disipează, în loc să împraștie, pur și simplu, pentru a descrie nu situația de haos în care ne aflăm, ci doar pe aceea de care ar trebui să ne ferim.

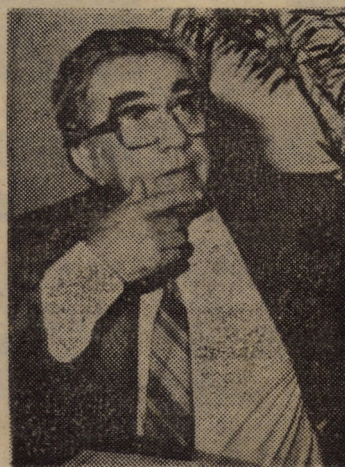
Vorbînd mai bine de un ceas și jumătate, în cadrul unei conferințe de presă, organizată luni dimineața la palatul Victoria, dl. Petre Roman, contrar tuturor așteptărilor ziaristilor, care credeau că va aduce noi argumente în sprijinul mult contestatei Legi a Privatizării, a abordat subiectul doar în treacăt.

Graba la care a recurs majoritatea fesenistă din parlament, fără doar și poate la presiunea executivului pentru a discuta și aproba proiectul guvernă-

(continuare în pag. a II-a)
OBSERVATOR

„Rolul nostru este de a bara structurile dictatoriale, totalitariste”

— interviu cu dl. Doru NOVACOVICI, președintele Uniunii Mondiale a Românilor Liberi —

— D-le Novacovici, bine ați venit în România, bun găsit la Sibiu! Ne îngăduiți, sperăm, să începem fără menajamente: cu ce ocazie, cu ce intenții pe la noi?

— Am venit în România în primul rînd pentru un scop umanitar, mai exact spus pentru a stabili bazele înfrățirii unor orașe. Avem delegații

În EXCLUSIVITATE PENTRU TRIBUNA

din partea unor primării din Franța pentru a putea antama discuții în acest sens. Vizezate sînt orașele românești unde am creat filiale U.M.R.L. Deci, dorim să înfrățim orașe franceze, germane, cu orașe și sate din România, pentru a putea să prezentăm, în acest cadru, punctele noastre de vedere în ceea ce privește democrația, să consolidăm embrioanele democrației prin factorul economic. Vom reveni, căci nu putem realiza astăzi pe de-a-ntregul ce ne-am propus, intrucît în

România, după cum știți, încă n-au avut loc alegerile locale. Or, trebuie știut că acești primari din orașele franceze și germane nu vor să aibă ca interlocutori persoane numite, ci numai persoane care au fost alese de popor.

Ideea noastră este ca toate cele 32 de filiale U.M.R.L. să contribuie la crearea și diversificarea acestor contacte internaționale. Acesta este drumul nostru, și noi mergem pe el chiar dacă unii nu vor fi de acord. Noi mergem înainte cu cei care și-au exprimat acordul cu legitimitatea acestei uniuni de 7 ani, cu legitimitatea recentului congres care s-a făcut în mod cît se poate de legal, cu programul adoptat de acesta.

(continuare în pag. a III-a)

Au consemnat:
Emil DAVID
Rudolf KAMLA

PUNCTE DE VEDERE

Scrisoare deschisă a unui patriot suedez către
popoarele Europei de Est (Fragmente)

Avertisment față de modelul suedez

1. După căderea dictaturilor comuniste în Europa răsăriteană unora le părea o alternativă suedeză drept un model pentru viitor. Michael Ericson, președintele Institutului Schiller din Suedia, demonstrează că statul suedez se orientează după modelul Spartei și nu al Atenei.

„SPARTANUL SUEDEZ”
Pentru a putea înțelege în realitate „Modelul suedez” și catastrofa socialismului suedez, trebuie să arătăm cum

(continuare în pag. a II-a)

În românește de:
Veronica BERGER
și O. RUSU

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FOLCLOR

(urmărire din pag. 1)

te redus de formații folclorice românești prezente în festival (două din județ „Junii Sibiului” și „Sibiul” și ansamblul din Călărași), în ciuda faptului că au fost invitate multe formații iar acestea au confirmat participarea.

Dintr-un oraș — Adapazari — situat la 120 km de Istanbul, am avut bucuria întâlnirii cu un ansamblu turcesc de excepție care ne-a fascinat cu creația folclorică de la porțile Orientului. Cete trei suite de dansuri — gheive, artvin, kaffas — au uimit prin nota de insolit, prin virtuozitate, ce adeseori cocheta cu acrobația, prin forță și vigoare bărbătească.

Italia a venit la Sibiu prin orașul Messina din Sicilia, oraș întemeiat în sec. VIII î.e.n., istoria edificării sale fiind păstrată de o frumoasă legendă

locală — Mata e Grifone, cei doi coloși fondatori ai localității și emblemă a sa. Evoluția artiștilor sibiieni a fost o adevărată explozie de bucurie, de culoare, temperament și suflet, un apogeu al veselei colective, generalizată și contaminantă, la care participă obștea întreagă.

Recent întorși din Franța, „Junii Sibiului” au încheiat programul serii în nota specifică ce le-a conferit în timp valoare de mit pentru arta populară a Sibiului și chiar a țării.

Ziua a treia de concurs a fost rezervată parăzii portului popular și festivității de decernare a premiilor. În numărul nostru de mîine vom reveni cu câteva opinii din partea membrilor juriului, a unor conducători de formații și spectatori, vom anunța premiile și vom prezenta câteva concluzii.

O imensă orchestră

(urmărire din pag. 1)

mental de privatizare, chiar și în absența reprezentanților opoziției, trebuie să aibă resorturi pe care încă nu le știm, de vreme ce dl. Roman nu a găsit cu cale să aducă alt sprijin în favoarea acestei propoziții de dezavuează chiar un demers prezidențial, decât faptul că, în absența acestei legi, care ne-a lipsit și pînă acum, societățile comerciale ar irosi șansa de a-și găsi parteneri străini care au și tehnologie, și piețe de desfacere și, mai cu seamă, bani.

Dintre celelalte subiecte de interes mai larg, pe care le-a abordat dl. Petre Roman în cursul conferinței sale de presă de luni dimineața, să reținem câteva:

Protecția pensionarilor: de la 1 august se majorează pensiile, cele minime cu 1130 lei, celelalte în mod regresiv, astfel încît cele de peste 6500 să crească doar cu 10 la sută. Aceste majorări vor solicita, la nivelul anului 1992, 26 miliarde lei de la bugetul statului, dar ele sînt necesare pentru că starea materială a pensionarilor s-a înrăutățit.

LEGA PENSIILOR: Fără să facă trimitere directă la recenta propunere a Partidului de Uniune Națională a Românilor privind reducerea vârstei de pensionare, Premierul a respins, implicit, această sugestie, invocînd exemplul a numeroase țări europene în care retragerea din activitate se face la o etate mai avansată — 60—65 de ani. Premierul a arătat că avem 2,839 milioane de pensionari, 600 000 doar de anul trecut, din care 400 000 au beneficiat anticipat de aceasta.

În opinia premierului trebuie întreprinse studii pentru a se crea un echilibru, care, pe de o parte, să dea tinerilor șanse de a se afirma, iar pe de altă parte să asigure raportul firesc dintre diferitele grupe de vîrstă.

STAREA GUVERNĂRII: Așa cum dl. Iliescu a cerut mai mult respect pentru instituția prezidențială, la ultima sa conferință de presă de la Cotroceni, dl. Petre Roman a deplins acum, la rîndul său, moda contestării oricăror acte de guvernare. Arătînd că guvernul său respinge colectivismul, dar nu încurajează individualismul, dl. Roman a spus că nici nu putem sta cu toții alinați ca porumbul în holdă, dar nici nu putem rămîne o imensă orchestră fără dirijor. De aici dilema guvernului, care trebuie să asigure muncii noastre, pe care nimeni și nimic nu o poate înlocui, libertate și răspundere. Unii se folosesc, însă, de libertatea oferită agenților economici pentru a deturna în folosul lor propriu contractele pe care le negociază cu firme străine. Pentru a descrie fenomenul, premierul a recurs la cuvinte grele: profit ilegal al unor funcționari, noua mafie, lupta contra ei este complicată, pentru că trebuie să rămînem pe de o parte, deschiși spre capitalul străin, dar pe de altă parte să protejăm avuția națională. Sistem hotărîti, a spus între altele premierul, să înălțurăm asemenea rețele de înăvutire sau chiar verigi ale administrației de stat, pe cei incapabili de cîștig cinstit, care se îmbogățesc pe seama altora.

Avertisment față de modelul suedez

(urmărire din pag. 1)

s-a dezvoltat societatea suedeză pe parcursul anilor 70 și 80.

Adepii noului „socialism cu fața umană” au devenit puternici atunci cînd Olof Palme a ajuns, în 1969, ca prim-ministru, la putere. De atunci ei au încercat să schimbe democrația suedeză într-o formă mai subtilă a unei dictaturi, pe care o cunoaștem din Europa de Est.

În comparație cu o țară care era sub dictatura comunistă, bineînțeles orice fel de transformare după modelul suedez pare a fi o alternativă dorită. Din acest motiv, doresc să descriu ce înseamnă dictatura furișată a „Spartanului suedez” în realitate.

În Suedia, presa și mediile de masă nu sînt controlate printr-un sistem oficial de cenzură, ci prin autocenzură, ceea ce reiese limpede din faptul că presa suedeză actuală atacă mai multe tabuuri decît, spre exemplu, presa baltică.

... Pînă în anul 1960 universitățile suedeze erau încă renumite în toată lumea pentru pregătirea temeinică a inginerilor și a oamenilor de știință. O întregă armată de muncitori sociali și burocrăți putea fi finanțată doar prin permanenta majorare a impozitelor. Prin aceasta „Socialismul cu fața umană” și-a făurit un al doilea reper...

Ceea ce umbrește totul, este faptul că părinților din Suedia li se restrînge tot mai mult dreptul fundamental să-și educe singuri copiii. Pe cale juridică statul se prezintă în orice situație dată ca și „tutore”. Legea referitoare

la leagănele de copii din 1976 și Legea protecției tineretului din 1982 au făcut din educarea copiilor pur și simplu o afacere de stat, în care „cuvîntul PĂRINȚI în sloganele de propagandă pur și simplu a dispărut” — după cum se exprima un critic al sistemului. Prin noile legi referitoare la copii și adolescenți, statul suedez are, de exemplu, dreptul să înlăture copii din grupuri „extrem” de religioase sau să îndepărteze copii din familii cu „valori nedemocratice”. Oficialitățile pot să aducă în zilele noastre, spre exemplu, după placul lor, un copil la așa numitele „dispecerate”, locul acesta nefiind cunoscut părinților, pentru a-i putea „interoga” acolo. Această politică a cuprins deja astfel de dimensiuni, încît cu ani în urmă revista „Der Spiegel” a scris într-un articol despre „Gulagul copiilor” suedezi, prin care indubitabil a sugerat conexiunea cu renumitul lagăr de prizonieri care datează din epoca stalinistă.

SFÎRSITUL STATULUI DE DREPT?

Atunci cînd guvernul Palme a ajuns, în 1969, la putere, au fost adoptate în mare parte legi cu un conținut total nou. Dreptul, în sensul adevăratului, a fost considerat inutil de către unii fanatici social-democrați ai lui Palme. Fostul ministru al Justiției, Carl Lidbom, a început să dea puterii un nou val de „dispoziții generale”, legi și hotărîri pe care istoria de drept multiseculară a Suediei nu le-a putut permite. Noile legi s-au răspîndit repede pe o arie mare. Cetățeanul democrat suedez trebuia „reeducat” și trebuia să ajute legile. Deseori cetățeanului nu i-a mai fost posibil...

În anii 60 suedezi se numărau printre cele mai bogate popoare ale lumii. Astăzi, însă, majoritatea țărilor industrializate din Europa au un nivel de trai mai ridicat decît în Suedia. Dacă salariiții suedezi ar fi primit din anii 80 aceleași majorări de salarii ca și colegii lor din celelalte țări vest europene, ar avea azi cu un salariu și jumătate lunar mai mulți bani pe an în bugetul lor. Dar toți indicatorii economici arată că nivelul de viață al suedezielor se va situa în curînd între cel al italienilor și portughezilor. Dezvoltarea politică suedeză, începînd de la finele anilor 60, se poate împărți în mai multe etape: între 1969 și 1976 guvernul Palme a

creat un aparat de control pentru „Socialismul cu fața umană”. Cu sloganuri ca: „Mai multă egalitate”, s-a pornit lupta împotriva formării proprietății private și s-a întărit controlul asupra persoanelor și urmărirea vieții lor particulare — asemenea obiceiurilor din Sparta. O dictatură potențială se forma asupra libertății de acțiune a individului, aceasta fiind îngrădită pas cu pas în favoarea unor angajați de stat.

Părinții suedezi n-au mai avut dreptul de a-și educa copiii după propriile lor principii. Numărul muncitorilor în domeniul social, al îngrijitorilor, al tutelelor și experților în domeniul educației copiilor a crescut imens și toți aveau dreptul să-și vireze în problemele particulare ale fiecăruia.

Mai grav a fost în domeniul productiv al societății. Un număr mare de burocrăți trebuiau consultați la orice fel de inițiativă de afacere sau la inspecții în întreprinderi.

Statul împiedică dezvoltarea domeniului economic și s-a clădit o burocrăție de stat vădită. Sistemul de învățămînt a contribuit la dezvoltarea masivă a muncitorilor sociali, a funcționarilor administrativi, a sociologilor, a inspectorilor, și a planificatorilor. Populația dispunea de puțini bani. Prin aceasta suedezi nu au devenit „mai legali”, dar au devenit mai săraci.

Burocrația s-a dezvoltat în nomenclatură. Prin corupție și-a asigurat, ei și preferaților ei, avantajele în sectorul particular, pe care nici un om obișnuit nu și le putea asigura prin muncă cinstită.

Modificarea Suediei într-o Sparta modernă se reflectă clar în modificările din structurile de preocupări. Cheltuielile statului au crescut în relație cu produsul social brut de la 30% în anii 60 la peste 66% în zilele noastre. Doi din trei angajați suedezi lucrează doar pentru menținerea burocrăției de stat. Cifrele comparative din restul Europei apăsune dovedesc că, acolo, cheltuielile cu angajați în domeniul burocrăției au crescut de la o treime, la ceva mai puțin decît jumătatea produsului social brut.

Acest rezultat a fost previzibil. Investițiile productive în industrie, în transporturi și în agricultură au fost reduse tot mai mult. Dezvoltarea economică în Suedia a ajuns la jumătatea cotei lor din restul Europei de vest.

În atenția agricultorilor!

Încercînd să vină în întîmpinarea nevoilor țăranilor din județul Sibiu, Organizația Județeană a Partidului Social Democrat Român va acorda, începînd din această săptămînă, consultații agricole. Specialiștii P.S.D.R., dl. ing. Găji Carol, poate determina bolile sau dăunătorii, pe bază de probe (frunze sau fructe atacate), vă oferă sfaturi privitor la înființarea și întîmperarea de vii și livezi, precum și în orice alte probleme specifice agriculturii. Consultațiile se vor desfășura lunea, miercurea și vînzarea între orele 17—20, precum și joi, între orele 9—12. Consultațiile de vînzare sînt gratuite. Informații suplimentare la sediul P.S.D.R. (unde se și desfășoară consultațiile) precum și la tel. 1 35 56. (vicepreședintele Org. Jud. a P.S.D.R., Dan I. Iordache).

«LEDA» vă așteaptă!

Două noi firme sibiene — „SPOT” (patron Ioan Linte) și „EXO” (patron Gheorghe Belet) și-au găsit un asociat (dl. Constantin Popescu, care dispune de un spațiu adecvat) și s-at gîndit ca, pe lîngă activitățile productive (de bază) pe care le desfășoară, să deschidă și un local de alimentație publică. Și astfel, pe str. Băii nr. 2 a luat ființă localul „LEDA”. Acesta dispune de două saloane (60 de locuri) și bar și este dotat cu utilaje moderne (cuptor cu microonde, grătar electric, expres cafea etc.), iar mobilierul este realizat chiar de firma SPOT. Clienții pot găsi aici diferite preparate culinare, minaturi, băuturi fine și extrafine (pentru toate gusturile și... buzunarele), băuturi răcoritoare, cafea etc. Și, ca în orice local care se respectă, aici veți putea consuma și câteva preparate în exclusivitate.

Pentru a încheia această primă „carte de vizită”, să mai notăm că un personal cu experiență vă stă oricînd la dispoziție, străduindu-se să vă asigure o ambianță cît mai plăcută în localul „LEDA”. (n.a.)

Foto: Fred NUSS

10,00
10,10 €
leț. 10,
tistic:
necuno
ta, 198
per Ch
Desene
Ora de
Actuali
sta a t
zică p
15,00
Avanpa
15,30
16,00
limbi
Muzica
17,00 \$
lut, pr
Serial
Desene
Actuali
Sport,
economi
cinemat
gia
(Italia,
Actuali
Parlam
Un stri
tine (I
de bal
de Mar
Jean M
0,00 Re
program

SIBIU
Litoral
11,15; 1
și 20.
Arta
se mări
11,30;
17,30;
Tiner
madă
terzis
rele 11
18.
MED
sul „M
rele 11
17,45; 2
Centr
soare”
și 19
10 „No
ale Sel
I—II.
L. L.
sînd la
rele 16
CISN
siunea
s. I—II
și 19,30
AGNI
dolarii
orele 1
DUM
„Schere
17 și 1
Unive
vară
Mierc
ora 10
rin Va
de yog
ra 17
briso
biotica
Joi,
17 —
De la
sălbate
marea
19 —
șoreanu
Ca rasi
Vinea
ora 10
dru se
taltera
medita
Mentis
Vasile
rea po
— Mi
reanu:
rasei
Cursi
Univer
biu, k
yoga, I
col.

Să nu tragem cu tunul în... vrăbii!

Drumul spre economia de piață este un drum greu și sinuos. Nu poate fi parcurs pe „scurtătură” pentru că economia de piață are niște reguli ale ei, cunoscute, de altfel, de toți. Dar din păcate nu totdeauna respectate, cu repercusiuni negative pentru toată lumea. Există uneori tendința întreprinzătorilor — fie de a se mulțumi cu puțin (la muncă puțină — bani puțini) fie de a căuta obținerea unui profit mare prin originale speculații financiare, dar care, mai devreme sau mai târziu se vor repercuta negativ asupra afacerii ducând-o la faliment.

De acest adevăr am avut ocazia să mă conving vizitând câteva din vilele stațiunii Păltiniș acordate în sistemul locației, de fostul OJT Sibiu, unor întreprinzători. Pentru a nu fi acuzat de subiectivism am ales trei dintre acestea (cele mai reprezentative), am discutat cu turiștii care au beneficiat de serviciile acestor unități și m-am transformat în postura de client. Aftă la hotelul (de categoria II) „Cindrel” cft și la vilele nr. 18 și nr. 1, în general, lucrurile merg bine. Personalul este servibil, aprovizionarea este bună și toată lumea ar trebui să fie mulțumită. Dar nu este așa!

În primul rând datorită prețurilor. Se poate spune că acestea nu pot fi imputate întreprinzătorilor pentru că numai ei știu cum se face aprovizionarea și oricum venitul net în aceste condiții e mic.

La toate unitățile vizitate personalul nu era îmbrăcat corespunzător. Costumele aveau culori diferite (negru, maro, albastru) în cadrul aceleiași unități. Ca să nu mai vorbim de servitul în cămășă, în ținută de stradă, lă-

sindu-ne impresia că respectivii sînt intimplători pe acolo (vila 18). Respectul față de clienți trebuie să fie, de asemenea, literă de lege. Băiatul de prăvălie care vindea simbătă bere pe terasa vilei nr. 18, de exemplu, „voleibol” este un dop de sticlă pe lângă mesele consumatorilor încît te prindea frica La hotelul „Cindrel” un ospătar stătea la masă cu clienții (e drept, nu consuma nimic), iar la ba-

La cote înalte și degradarea... crește

rol de zi de la același hotel și mai cu seamă la vila nr. 1 numai arareori apărea cineva, fapt care a condus la plecarea a peste 25 de turiști neserviți. Ținînd cont de prețurile mărfurilor existente la bar, oare cîți bani s-or fi pierdut? Sigur există și reversul. La vila nr. 18, la barul din sala de mese erau, la un moment dat, 8 cetățeni care vindeau, consumau sau își preparau cafea (bineînțelese, în incinta barului).

La recepție și mai rar era prezent cineva, fapt care i-a determinat pe solicitanții să-și caute norocul în altă parte. La toate cele trei unități vizate.

Grupurile sociale sînt pe de parte în urma celorlalte dotări. La hotelul „Cindrel” bateria de la chiuvetă este defectă și ușa de la WC trebuie ținută cu piciorul. În rest, este curat și dezinfectat. La vila nr. 1 un bideu este spart, nu există hîrtie, ud pe jos și nici dezinfectat. La vila nr. 18 lucrurile stau mult mai rău. Cu tencuiala căzută, cu bideul spart, cu capacele

lipsă și cu inscripțiile mizgălite pe pereți se poate concura cu ultima privată. La nici una din unități nu era un prosop, hîrtie igienică. Studenții (de la vila nr. 18) s-au plîns că în dulapuri nu au găsit umerase, că nu au cearșafuri pentru pături, că dușul funcționează numai pe palierul fetelor E drept, la aceeași vilă grupul de elevi de la Constanta s-a declarat foarte mulțumit, fapt pentru care a și cerut o rezervare anticipată pentru vacanța de iarnă.

În ceea ce privește celelalte cabane acordate în locație nu s-a observat, cel puțin pe dinafară, vreo schimbare în bine. Nici la reparații mai importante, nici la vopsit, nici la alte amenajări exterioare (terase, parcuri, garaje etc), în schimb crește nivelul gunoaielor aruncate în jur. Excepție face o singură vilă (întrucît nu avea număr, cred că era vila nr. 7) care a pus la dispoziția clienților două containere noi și unde se ridică resturile menajere.

Cert este un singur lucru — în afara unor amenajări la vila nr. 1, locația nu a dat rezultate pozitive pînă în prezent. Se așteaptă, probabil, ca din veniturile obținute să se plătească datorile față de stat și, dacă mai rămîne, să se facă și unele îmbunătățiri, renovări, salubrități, amenajări. Pînă atunci, sper să nu fie așa, s-ar putea ca și clădirea în care se află sediul societății „Păltiniș” să nu mai reziste.

Nu am dorit să umbresc eforturile pe care „locatarii” le fac la cele trei unități și nici la celelalte. Însă, cu regret trebuie să o spun, „cea mai înaltă stațiune balneoclimaterică din țară” își trăiește din plin... declinul.

L. BREZAE

int-TRANSAVIA co S.R.L. vă oferă un zbor plăcut

- in condiții agreabile, deosebit de avantajoase cu servicii complete și gratuite la bord;
- preluare de la domiciliu pînă la destinația dorită;
- transport de persoane și marfă pe linia SIBIU — NURNBERG SIBIU — MUNCHEN SIBIU — STUTTGART
- tarif informativ 150 DM + 6 000 lei
- pentru călătorii dus-intors se acordă reduceri
- persoanele handicapate care se deplasează pentru tratament beneficiază de gratuitate
- persoanele handicapate care își petrec sejurul în Germania beneficiază de 20% reducere
- pentru plecări definitive efectuăm transportul lăzilor de dimensiuni standard (750x800x1500)
- barem admis gratuit 35 kg./persoană (peste baremul admis se percepe o taxă de 3 DM/persoană)
- pasagerii beneficiază de inlesniri pentru obținerea vizei (sînt necesare invitația, asigurarea și depunerea sumelor necesare cu 20 de zile înainte).

INFORMAȚII și ÎNSCRIERI:
ROMANIA Agenția Sibiu, telefon 924/3 24 11
GERMANIA Agenția Freiburg, telefon 0761/4 19 74

REȚINEȚI !!! TIMPUL DUMNEAVOASTRA PREȚIOS CIT ȘI MIJLOACELE BĂNEȘTI DE CARE DISPUNEȚI LE ECONOMIȘI FOLOSIND SERVICIILE OFERITE DE FIRMA
int — TRANSAVIA co S.R.L. — 1093 —

Societatea comercială COMPA S.A. (I.P.A.S.) direcția calității

prin LABORATORUL DE INCERCĂRI ȘI ANALIZE — str. Henri Coandă nr. 8, telefon 3 34 90 int. 531,

EXECUTĂ la prețuri avantajoase pentru întreprinderi de stat și firme (persoane) particulare:

- analize chimice calitative și cantitative pentru oțeluri, fonte, aliaje neferoase;
 - încercări mecanice la materiale metalice, materiale plastice, cauciucuri, textile;
 - analize metalografice;
 - încercări de tratament termic;
 - determinarea caracteristicilor fizice la uleiuri, unsoși, lacuri, vopsele;
 - determinarea caracteristicilor acoperirilor de suprafață;
 - analize ape reziduale și tehnologice;
 - analiza băilor de acoperire electrochimică;
 - lucrări pentru expertize tehnice;
 - alte analize și încercări la cerere conform normelor românești și străine.
- Asigurăm un grad înalt de competență și confidențialitate.

— 1092 —

(urmare din pag 1)

— Apropo de program: toți, d-le Novacovici, mulți se întrebă cine este și ce e Vrea Uniunea Mondială a Românilor Liberi, ce loc își găsește ea între cele mai multe sute de partide și asociații din țară?

— U.M.R.L. este o organizație internațională care s-a creat din exilați și refugiați politici și români în diaspora, după o idee a profesorului Brutus Coste, un mare român din S.U.A., idee pe care a avut-o în 1980, la care s-a raliat imediat Ion Rațiu, subsemnatul și mulți alții care sîntem, în egală măsură, fondatorii acestei organizații. Din acest punct de vedere, organizația este deci constituită din exterior și este făcută la nivel mondial pentru a putea duce o acțiune coerentă, combativă, în scopul destabilizării regimului comunist din România și pentru instaurarea libertății, adevărului, credinței, respectarea drepturilor omului, statornicirea democrației pluraliste în țară. Iată, aveți aici, în față, statutul și proclamația care au fost votate la recentul congres de la Saint-Maur (Franța). În virtutea acestor documente ce alcătuiesc în fond „constituția” Uniunii, obiectivul nostru fundamental este acela de a face ceva, împreună cu mulți alții, cu alte partide, pentru consolidarea libertății și democrației în România.

Cum? Păi, în principal, militînd și explicînd democrația la bază și nu de „sus în jos” cum vor politicienii care fac... politică politicianistă. Căci noi, aceștia, care sîntem acum în Uniune nu sîntem membri ai nici unui partid politic și nici nu vrem să facem politică de dragul politicii, să intrăm în lupte fratricide în România. Noi apreciem că acest punct de vedere poate fi favorabil, în primul rînd, fraților noștri din România. Nu am venit aici nici pentru deputății, nici pentru fotolii ministeriale.

Sîntem în țară pur și simplu, benevol. Să revin însă la programul nostru. Spuneam că prin el vrem să facem o democrație de jos în sus, ca să realizăm o bună temelie a acesteia. De ce la bază? Pentru că aici trăiesc oamenii — cu necazurile, cu bucuriile lor. Pînă în ultimul colț de țară noi vrem să arătăm acestor oameni cum vedem democrația prin realizarea unor structuri asociative care să lege pînă și pe ultimul individ izolat, de putere.

Rolul nostru este de a bara structurile dictatoriale

În această amplă acțiune terapeutică noi nu sîntem fixiști; rămînem permanent parteneri de dialog, dar parteneri foarte vigilenți, fiindcă știm că există posibilitatea ca, într-o lume în care nu s-au consolidat articulațiile unei democrații autentice, se pot impune încă unele structuri mai mult sau mai puțin marxiste, mai mult sau mai puțin de stînga sau dreapta, prin mijloace deloc democratice.

Or, rolul U.M.R.L. este de a face baraj în fața ofensivei acestor structuri ce vor să dicteze, să pună mîna pe putere în mod abuziv și nedemocratic. Bunăoară, o structură în care cineva poate spune „eu n-am candidat, dar vreau să fiu președinte!” Este foarte grav! În Occident, o asemenea atitudine te descalifică imediat ca om politic.

— Plonjăm către miezul problemei... Ce ne puteți spune despre sciziunea ce pare să se fi produs în Uniu-

ne după ultimul Congres și despre divergențele de notorietate publică cu dl. Ion Rațiu?

— În ceea ce privește sciziunea care ne-a fost impusă în urma Congresului nostru, legal constituit și pregătit vreme de 7 luni la Paris, lucrurile, perfect verificabile, stau așa: ținerea Congresului în capitala Franței a fost acceptată de comitetul de coordonare încă din 6 octombrie 1990. De atunci au început pregătirile, pentru că, puteți să vă imaginați că nu este deloc simplu să organizezi o întrunire la care vin 400 de oameni din multe țări, la care să participe și o serie de invitați importanți cum ar fi un senator — șeful Asociației de prietenie Franța-România, un deputat de departament prieten devotat al românilor ș.a. Au fost acolo televiziunea, numeroși jurnaliști...

Ce să mai discutăm, toți pot depune mărturie asupra a ceea ce a declanșat sciziunea. În primul rînd, dl. Rațiu n-a vrut să candideze. Să precizăm un lucru: dl. Rațiu este președinte fondator; nu a fost ales președinte pe viață, așa ceva nu prevede statutul nostru. Nu există nici posibilitatea ca cineva să fie ales prin plebiscitare sau prin... urale. Nu, statutul spune că trebuie să te înscrii pe o listă care se încheie cu 10 zile înaintea congresului. Acesta alege apoi, prin vot secret, președintele și comitetul de 15 membri. Ei bine, dl. Rațiu a refuzat să se înscrie pe această listă.

De fapt dinsul, de un an și jumătate de cînd a venit în România nu s-a mai interesat deloc de soarta U.M.R.L. În plus, trebuie să vă spun că toate aceste filiale create în țară, cum este și aceasta de la Sibiu, care au sedii și sînt echipate cu anumite aparaturi, nu au devenit ceea ce sînt din banii d-lui Rațiu, așa cum se crede.

(va urma)

ram
actualități.
barul zi-
film ar-
ninalul...
(Fran-
1,50 Su-
12,35
ate. 13,10
ică. 14,00
14,10 Vir-
14,40 Mu-
părînti.
11. 15,20
ă Tv.
nfluente.
suri de
e. 16,30
ru toți.
17,05 Sa-
19,00
fic. 19,30
ate. 20,00
20,30
Studioul
15 Tele-
„Strate-
njenului”
23,00
ronica
1. 23,30
pentru
pectacol
muzică
Ravel și
Jarre.
ndări din
me
cea „Miss
rele” 9;
15,45; 16
y Sue
rele 9,30;
15,30;
O gră-
ni”, în-
3 ani, o-
16 și
Progre-
ciul”, o-
6; 15,30;
rimă sub
16; 17
e la ora
aventuri
dei”, s.
iale „Vi-
gara”, o-
18.
„Mi-
Cordier”,
e 11; 17
„Artista,
rdelenii”,
și 19.
ENI
orele
tea de
biu ’91
1 iulie:
ario So-
Stagiu
grală; o-
reca Re-
Macro-
albe (I).
ust: ora
Andru;
gramarea
progra-
ică; ora
a Rebrî-
robioti-
e (II).
august:
sile An-
de Ges-
dinta de
Oratio
17 —
Gindi-
ora 19
Rebrîso-
robiotica
II).
e țin la
din Si-
giul de
al Agri-

